

(f. eks. sinologi og ægyptologi med 25 og 11 studerende i alt) samt sociolog- og aktuaruddannelserne. Til gengæld kan man ikke studere statskundskab ved Københavns universitet, ligesom der heller ikke er mulighed for at gennemføre en driftsøkonomisk universitetsuddannelse her.

Opmærksomheden henledes på, at man sidste år startede psykologistudiet ved Aarhus universitet, og at det naturvidenskabelige fakultet her er under stadig udbygning. Hvad angår faget legemsøvelser, forventes der inden for den nærmeste fremtid et forslag fra planlægningsrådet om etablering af faget i Odense og Århus.

Efterhånden som universiteterne i Århus og Odense udbygges fagmæssigt set, kan man forvente en ændret fordeling af de studerende øst-vest for Store-Bælt, ligesom den kraftige stigning i studenterproduktionen vest for Store-Bælt vil føre til kraftige stigninger i bestanden af studerende ved Odense og Århus universiteter. Når det har vist sig, at studenterpresset vest for Store-Bælt ikke længere på hensigtsmæssig måde kan imødekommes ved udbygning af universiteterne i Århus og Odense, må det næste universitetscenter i Jylland opbygges, men planlægningen heraf må naturligvis foretages i god tid i forvejen.

4. Geografiske forskelle i overgangen fra gymnasium til videregående uddannelse.

Som DSF påpeger, er der en geografisk udligning i gymnasiefrekvenserne i gang. Men DSF påpeger samtidig, at der er geografiske forskelle i overgangen fra gymnasial til universitetsuddannelse. Desværre giver studenterstatistikken i dag ikke mulighed for nøjagtigt at måle de geografiske overgangsfrekvenser. De tal, DSF anfører som dokumentation for den eksisterende geografiske ulighed (tabel 2a), må tages med mange forbehold. Tallene omfatter således kun studenter, som samme år, de tog studentereksamen, søgte universitetsuddannelse. Af 1965-årgangen søgte ca. 3.900 optagelse ved universiteterne i 1965 og knap 1.100 i 1966 og 1967.

Det må endvidere understreges, at der ikke er basis for at antage, at der er større geografiske forskelle i studenternes tilbøjelighed til at søge videregående uddannelse under ét. Således er tilbøjeligheden til at

søge seminarierne høj i de områder, hvor universitetsfrekvensen målt som ovenfor refereret er lav. Dette kan naturligvis være udtryk for, at afstanden i de pågældende områder er for stor til et universitet; men det kan også skyldes, at man mangler optagelseskapacitet ved seminarierne i de områder, hvor universitetsfrekvensen er høj. I 1966 var man ved seminarierne i Nordøstsjælland (Frederiksborg, Københavns og Roskilde amter samt Københavns kommune) kun i stand til at optage 60 pct. af de ansøgere; der havde studentereksamen, medens man i Nordjylland (Hjørring, Thisted og Ålborg amter) kunne optage 91 pct. af de ansøgere, der havde studentereksamen. Hovedparten af seminarieeleverne bliver endvidere først optaget ét år efter studentereksamen. For dem, der er hjemmehørende i universitetsbyerne, kan det være naturligt i dette år at melde sig til universiteterne, hvorved bl. a. det store frafald af kvindelige studerende i det første studieår kan forklares.

Det må endvidere bemærkes, at selv om de højere læreanstalters optagelseskapacitet geografisk set er ulige fordelt, kan man ikke konstatere systematiske geografiske forskelle i overgangsfrekvenserne her.

5. Lærerrekruttering.

I afsnit II, 4B, udtaler DSF indledningsvis, at den gruppe af lærere og forskere, som i tiden frem til 1975 må ansættes for at deltage i den forberedende opbygning af undervisningen ved et universitetscenter i Ålborg, talmæssigt er af så ringe omfang, at den stort set ikke vil være nogen belastning for lærermarkedet.

Det må heroverfor fremhæves, at om end en sådan gruppe set i relation til det samlede antal lærere og forskere ved den højere undervisning i Danmark næppe er talmæssigt betydningsfuld, er det dog et uomgængeligt krav, at gruppens medlemmer alle er særlig højt kvalificerede. Kun derved gives centret mulighed for at udvikle sig til det samme høje stade som de øvrige højere uddannelsesinstitutioner.

Der hersker imidlertid en udtalt mangel på personer med de fornødne kvalifikationer. Denne mangel er så stor, at de gamle og vel-etablerede uddannelsesinstitutioner inden for den højere undervisning med attraktive